

НАУКОВІ ДЖЕРЕЛА У ПРОВЕДЕННІ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З ПРАВА СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНИ

Освіта і навчання, а також суспільний прогрес неможливі без науки. Рівень освіти людей, їх розвитку та розвитку суспільства залежить від загального рівня науки та вміння застосування досягнень науки до виробництва.

Розвиток науки у вищій школі залишається одним із найважливіших завдань упродовж багатьох років, а також інтеграція вищої освіти та фундаментальної науки, яка сприяє фундаменталізації вищої освіти, усуненню розриву між вищою школою та академічними установами.

Принцип єдності науково-дослідного і навчального процесів надає особливі вміння студентам.

Варто відмітити, що лише в середині 1950-х років виникла ідея про право соціального захисту, як систему правових норм; і в 70-х роках «Право соціального забезпечення» була визнана окремою галуззю права в юридичній науці. Останніми роками «Право соціального забезпечення» динамічно розвивається на основі нових концепцій і принципів, охоплює сфери відносин, які раніше перебували за рамками правової регламентації. Необхідність удосконалення правового регулювання відносин щодо соціального захисту в сучасних умовах, поява нових організаційно-правових форм і соціальних інститутів, формування недержавної системи соціального забезпечення підвищують значимість вивчення курсу «Право соціального забезпечення».

Наукові джерела базуються на найновіших досягненнях теорії права, економічної науки, на працях сучасних соціальних наук і міжнародного досвіду забезпечення невід'ємних прав і свобод людини та громадянина у державах з розвинутою ринковою економікою. Науковцями, які досліджують дані питання є: Пилипенко П.Д., Буряк В.Я., Болотіна Н.Б., Синчук С.М., Бойко М.Д., Ярошенко І.С., Сирота І.М. та ін.

Отже, необхідно:

- посилити наукову складову навчальних програм;
- інтегрувати сучасні наукові досягнення у навчальний процес, враховуючи те, що «Право соціального забезпечення» є галуззю, яка розвивається;
- підтримувати та поглиблювати науково-дослідну роботу науково-педагогічних працівників і студентів.

Єфімов О.М., к.ю.н., доцент
кафедри цивільного та трудового права

НАУКОВА СКЛАДОВА У ЗМІСТІ ВИКЛАДАННЯ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Як теорія без практики є мертвою, так і те, що відбувається з практикою без теорії, також не є життям. Практичну частину діяльності студенти набувають при засвоєнні наукової складової у змісті дисципліни цивільного процесуального права під час її викладання. Студенти, які дійсно засвоїли навчальну дисципліну «Цивільне процесуальне право», мають цю дисципліну не просто знати. Вони повинні відчувати «Цивільне процесуальне право». Проявом такого відчуття є впевненість студента у своїй відповіді на семінарі чи на іспиті, яка ґрунтується на відчутті права, а також вміння давати відповіді на запитання, керуючись загальними принципами ЦППУ, навіть не знаючи чіткої відповіді на чітке запитання.

Студентів і юристів, які знають ЦППУ, але не відчують його, можна порівняти з ремісниками у праві, які завчили певну кількість правових норм і вміють їх згадувати у відповідній ситуації, або знають певну кількість способів вирішення тих чи тих процесуальних питань. На відміну від них, ті, що відчують ЦППУ, подібні до дійсних професіоналів, які вміють поводитися із ЦППУ, застосовуючи його якнайефективніше.

Теза 1. Таке найефективніше застосування ЦППУ може бути досягнуто з одного боку спрощенням викладання матеріалу. *Навчальний матеріал у спрощеному вигляді може надаватися студентам до засвоєння цього матеріалу у вигляді лекційного матеріалу.* У результаті досягається ефект «впізнання» студентами лекційного матеріалу, оскільки в простому вигляді вони з